

Prašanje.

V knjigi „Welters Weltgeschichte usw.“ sem bral na strani 265, del II., da se je kresavnik, ki se je za puške rabil, po slovansko „flins“ imenoval, in da je tudi cela puška od tega kremena ime „flinta“ dobila. Prašam, je li „flins“ res slovansko slovo in bi se ne smelo po tem takem reči za nemski „Gewehr“ slov. tudi „flinta“?

Vijanski Janko.

* Neki bogat gospod je svoj rojstni dan obhajal in je tudi gosp. fajmoštra povabil. Gospod fajmošter so pa šolskemu učeniku naročili, naj vse svoje učence (šolarje) pod okno pripelja, in kadar bo slišal, da bo gospod rekel: „Bog živi fajmoštra“, naj učenik in učenci glasno zavpijejo: „Žlahnega gospoda tudi“. Pa primeri se, da služabnik veliko steklo (flašo) dobrega vina prinese; ko ga hoče na mizo postaviti, mu pade z roke in se ubije. Gospod serdit glasno zavpije: „Naj te vrag vzame“. Na to pa pod oknom zagromi: „Žlahnega gospoda tudi, žlahno gospó tudi in njihovega verboltarja tudi“. Janez Šurman.

Novičar iz raznih krajev.

Na Dunaji se bo 31. dan t. m. začel mednarodni zbor za osnovo administrativne statistike; 18 ptujih vlad iz vseh krajev bo poslalo svoje namestnike, da se bojo posvetovali, kako naj bi se statistika vredovala, da zamore djansko pripomoči vladnemu gospodarstvu vsake države tako, kakor je treba. — Cesar so prišli 8. dan t. m. zvečer v Šopron (Oedenburg); sprejeti so bili kaj slovesno; drugi dan so ostali tam; narodna veselica Jim je bila na čast napravljena. — Kakor se sliši, so se cukrinarji, kateri iz pese delajo cukur, naravnost do Nj. Vel. Cesarja obrnili, da bi odvernili višji davek, ki ga je nek c. k. ministerstvo že določilo. — Iz Verone se piše, da se je tertna bolezen spet v več nogradih lombarškega, posebno pa beneškega kraljestva pokazala, in da je zatega voljo že cena špirta nekoliko poskočila. — Velika reka Donava je v nekterih krajih sedaj tako plitva, da ladij z blagom in žitom ne morejo po nji voziti. — V nedeljo je bila v Berni na Marskem spet tako huda ura, da, kakor poprejšni petek, se je odtergal nad mestom oblak in je povodenj žugala potopiti nekatere kraje mesta. — Letina se je v podonavskih knežijah, v Odesi in okolici azovskega morja tako dobro obnesla, kakor v Banatu. — O zadevah Moldavo-vlaških homatij ni še nič znanega, kako se bo ta klopčič izmotal. To je gotovo, da poročniki francozke, rusovske, pruske in sardinske vlade niso še zapustili Carigrada, in da nekteri mislijo, da se bo v Parizu nov zbor začel, kateri ima to važno zadevo dognati. Koliko je resnice na ti govorici, se ne vé; zlo verjetna ni. Po besedah nekterih francozkih časnikov je bila turška vlada pripravljena, volitve v Moldavi preklicati in nove razpisati na 15. dan t. m., al francozka in rusovska vlada niste s tem zadovoljne, ker turška vlada ne odstopi od svojih misel zoper zedinjenje teh dežel. — Cesarja Napoleona in cesarico sta kraljica angležka in princ Albert, njeni mož, v Osbornu prijazno sprejela; ministri angležki in francozki so se ondi posvetovali o Moldavo-vlaških homatijah. Kaj se je sklenilo, ni znano, — cesar in cesarico sta prišla 11. dan t. m. že v St. Cloud nazaj. — Za gotovo se pripoveduje, da rusovski car pride cesarja Napoleona v tabor pri Chalonu prihodnji mesec obiskat. — Po najnovejših pismih iz Indije gré Angležem ondi še zmiraj slabo. Še 4 batalijone pešcev, 2 polka konjikov in 2 kerdeli topničarjev bojo poslali v Indijo. Do 27. junija mesta Delhi-a še niso zmagali. — Nekdanji samostan (kloster) sv. Justa, imeniten zavolj tega, ker je cesar Karl V. v njem prebival, ko se je vladarstvu odpovedal, je bil nedavnej po dražbi prodan. Cesar Napoleon ga je hotel kupiti, vendar mladi markí Miravel ni pripustil, da bi slavno poslopje njegove domovine v ptuje roke prišlo, in je dal za stari samostan 20.000 durasov. — Virtemberska in pruska vlada ste dovolile, da od 29. julija do 22. avgusta se smé od vsakega regimenta 80 vojakov iz vojaške službe spustiti, da ob pomanjkanji drugih delavcov kmetovavcem pri poljskih delih pomagajo.

Zgubljena zvezda.

Otrok z nočjó sem hodil v travo

Sedet in gledat na zvezde,

Ki šle so na nebá širjavo,

Kot čeda ovc na pašo gré.

Prijazno vsaka je sijala;

Pa ene le sem bil vesel,

Le ena mi je tak migljala,

Da za njo sem se ves unél.

Zamaknjen v njene žarke mile

Prečul sem marsiktero noč,

Ji tožil serca britke sile,

In zvedil nje hladivno moč.

Al en večér so mi oblaki

Prevlekli višnjevo nebó,

In več nočí po zvezdi vsaki

In tudi moji je biló.

Nebo se je sicer vjasnilo,

Sijale zopet so zvezde;

Le moje viditi ni bilo,

Če še tak gledal sem po njé.

Serca britkost utolažiti

Me v ptuje kraje gnalo je;

Pa želj zgubljeno zaslediti

Mi dano ni znebiti se.

Prehodil sem kaj polj širocih,

Samotnih dolov, mest, vasí,

Planin zelenih, gor visocih;

Nikjer je zaslediti ni.

Al so oči mi oslabele?

Al ona je ugásnila?

Povejte zvezde mi vesele,

Da mine me britkost sercá.

Fr. Svetličič.

Pogovori vredništva. Gosp. Janku Vijanskemu: Zanikerno kavsanje hudobnih ljudi ni vredno žalostinke; prešerna zabavljica se mu spodobi ali pa se še zmeniti ne za to. Popis žolcbahskih planin bi nam bil pred vsem všeč. Iz grof Harnoncour-ovega „potopisa v Palestino“ bi utegnila marsiktera čertica braycom „Novic“ mična biti. — Gosp. J. S. v B.: Celó nobenega družega vzroka ni bilo razun tistega, ki smo ga vam pismeno naznanili, da smo z ostali z natisom vl. besed; za samo pokušnjo, smo mislili, je naznanjena množica zadosti. Gosp. M. nismo vidili na povratbi. Da bi kdo vl. slovnico in slovník izdal, ne vemo besedice.

Popravek. V pesmici predposlednjega lista namesto Saljiva beri Šaljiva, in v 10. verstici namesto daril popravi udaril.